

[Ole Olsen.]

for det. Jeg ser intet i dette forslag om, at der skal ske noget som helst med folk, der er ansat i interesseorganisationer og vælges ind i folketinget. De må altså få fuld løn. Det er jo noget, vi har været bekendt med, at der i perioder har siddet særdeles mange fra interesseorganisationer herinde. Det må man altså godt, men være offentligt ansat må man ikke.

Jeg kan ikke se det på anden måde, end at det er fremskridtspartiets sædvanlige forsøg på at sværte demokratiet og folkestyret til. Det er jo det, der er meningen med dette, det dobbelte formål: svært alle offentligt ansatte, svært folkestyret så kraftigt, man kan!

Forslaget kommer selvfølgelig igen, selv om vi stemmer det ned, men jeg synes ærlig talt, at de forskellige partier rundt omkring skulle tage og mande sig op og sige meget brutalt fra over for fremskridtspartiet. Jeg synes, at man lader sig drive rundt i manegen som cirkusklovn af fremskridtspartiet. Hver gang de kommer med et af disse forslag, siger partierne: ja men der er selvfølgelig noget om det, det må vi også se at få set på. Hold dog op med at fedte for det fremskridtsparti, de forskellige partier her! Vi ved, hvad de vil, og vi har faktisk kun én ting at gøre, nemlig at modarbejde dem så godt, vi kan.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg skal ikke bestride, at der kan være problemer i det spørgsmål, der her er rejst, som det er nødvendigt at diskutere, og det er måske også nødvendigt at lave reglerne om. Men jeg synes slet ikke, at det er i en størrelsesorden som det, der kunne fremgå af dette forslag. Jeg mener også, at det igennem de drøftelser, som finder sted mellem partierne, er muligt at finde frem til ordninger, der kan rette på de eventuelle skævheder, der er.

Så vil jeg godt sige, at det overhovedet heller ikke er det, der er formålet. Heller ikke i denne sag er det spørgsmålet om at skabe fornuft i tingene, der bærer fremskridtspartiet frem.

Der er to afgørende hovedelementer i dette. Det ene er det, hr. Ole Olsen sidst var inde på. Det er en spekulation i, at folk – og jeg må sige: med megen rette – er utilfredse med, hvad der udrettes af folkevalgte politikere. Det ville blive endnu værre, hvis fremskridtspartiet fik magt, som det havde agt. Det er ikke svært at få øje på, men det er altså det,

man spekulerer i. Med den utilfredshed – berettigede utilfredshed – der er med mange folkevalgte, forsøger man altså nu at køre frem med, at nu skal de have én på trynen i form af lønudsættelser og sådan noget. Det er slet ikke det, sagen drejer sig om, men det kan fremskridtspartiet altså i denne situation spekulere i, og folketingsflertallet bærer naturligvis også sit ansvar for, at det er muligt.

Den anden side af sagen er, at det så åbenlyst nok en gang er angrebet på de offentligt ansatte, det drejer sig om. Hvornår hører vi, at fremskridtspartiet drager frem imod dem, som i det private erhvervsliv så sandelig har helt anderledes lønninger, har helt andre frynsegoder end dem, man kan finde hos selv de politikere, der måske er fremmest i den retning her i vores land?

Jeg har tidligere peget på nogle af disse ting, og selv om det er et eksempel, der ligger lidt på kanten, synes jeg alligevel, at jeg vil nævne det, da det har relevans i denne forbindelse. Jeg har tidligere sammenlignet to store foretagender her i landet, et statsligt og et privat, med stort set det samme antal beskæftigede, nemlig statsbanerne og ØK. Der er altså den forskel, at generaldirektøren for statsbanerne får 275.000 kr. eller deromkring om året, mens direktøren for ØK får langt over 1 mill. kr., fri bolig stillet til rådighed og andre goder, som generaldirektøren for statsbanerne ikke har. Men det er aldrig fremskridtspartiet, der kunne finde på at nævne det, for det er nemlig de interesser, de i virkeligheden vil beskytte, mens de taler om, at nu skal der være lighed, og nu er det de små menneskers tarv, de vil varetage.

Sådan er det jo også i spørgsmålet om folketingsmedlemmerne. Hvorfor taler man ikke om de advokater eller andre, som udmærket kan passe deres virksomhed ved siden af og har langt større indtægter end dem, de offentligt ansatte har? Hvorfor har man ikke taget dem med? Det har man naturligvis ikke, fordi det også er dem, man vil beskytte. Her er det igen kun spørgsmålet om de offentligt ansatte. Det er det, der bærer forslaget, og derfor er vi modstandere af det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget til folketingsbeslutning, fremsat af hr. Poulsgaard m. fl. fra fremskridtspartiet, indeholder 5 punkter: 1) et forslag om at nedsætte folketingsvederlaget med 10 pct. ligesom vederlaget for ministre, 2) at lave om på de